

Hele taget Uddannelsen er bleven mindre end efter Lovforslaget. Men naar jeg kan gaa ind paa den mindre Uddannelse, er det af den Grund, at man foreslaar Bataillonerne sammensatte af lige gammelt Mandskab. Udringsforslaget under Nr. 53, der kun vil indkalde een Gang, nemlig den 4de Aargang i 30 Dage, kan jeg ikke tiltræde. Skulde man nøies med en enkelt Indkaldelse, da maatte Eiden forøges ganske væsentlig; 30 Dage vilde da langtfra være tilstrækkelige. Udringsforslagene under Nr. 55, 57 og 59, stillede af samme Minoritet, kan jeg heller ikke tiltræde. — De Udringsforslag derimod, som ere stillede til § 16 under Nr. 61 og 62, vil jeg ikke finde synnerlig Betænelighed ved at tiltræde, forudsat at der ved det under Nr. 61 stillede indkalbes tilstrækkeligt Mandskab til de store Øvelser; men 10 Batailloner, 3 Batterier, 2 Ingenieurkompagnier og et Rytteriregiment er lovlige libt. — Udringsforslaget under Nr. 63, at § 17 skal udgaa, kan jeg heller ikke tiltræde. Denne Paragraf har været opført i alle de senere Lovforslag, saavidt jeg erindrer, og jeg indser ikke, hvilke Betæneligheder man kan have ved at vedtage den. Er det fastslaaet, at der skal holdes Leirøvelse, synes jeg, det er rigtigst strax ogsaa i Lovforslaget at bestemme Reglerne, hvorefter Leirterrainet skal erhverves; man undgaar da, at en Lov hvert Aar skal fremsættes og vedtages af Thinget. Udringsforslaget Nr. 64 vilde jeg kunne tiltræde i Et og Alt, hvis jeg i det Hele taget ikke var imod, at Forstærkningen sammenblandes med Liniebataillonerne; men vil man udsønde Forstærkningen fra Linien, har jeg ikke Noget imod dette Udringsforslags forskjellige Paragrafer.

Jeg gaar dernæst over til det vigtige Afsnit om Hærens Rammer. Til § 18 er der stillet det Udringsforslag, at Oberstlieutenantsklassen skal gaa ud. Jeg finder dette uheldigt; jeg kan ikke fatte, hvilke Grunde der kan tale for, at man kun vil have een Stabsofficersklasse; noget Lignende kendes ikke i andre Hæere, og det har sine store Mangler. Det er ikke engang heldigt for Officererne selv strax fra Kapitainer at springe op til Oberster, og det degraderer paa den anden Side hele Oberstklassen, idet man siger, at i den danske Hær er Oberst, Oberstlieutenant og Major Et og det Samme, og det er nedsettende ligeoverfor Officerer af andre Hæere. Af den Grund er det meget ønskeligt, at man idetmindste søger Oberstlieutenantsklassen til Oberstklassen. Strax at lade Officererne springe fra Kapitain til Oberst, er tillige uretfærdigt mod mange andre Embedsmænd; thi der er en vis Rang forbunden med Graden, og med Rang er der atter forbundet enkelte Fordele. Komme altsaa enkelte Embedsmænd for tidligt op i en enkelt Rangklasse, er det til Skade for andre Embedsmænd, som kunde have en lignende Beret-

tigelse. Jeg maa derfor varmt anbefale, at Stabsofficersklassen deles i to Dele, Oberst og Oberstlieutenant. — Til § 20 er der stillet et Udringsforslag, som jeg naturligvis kan tiltræde, da det følger af andre Forslag. Det angaar, at der til Brigadestaben skal søies en Stabsmusiker. — § 21 er falden bort, fordi Regimentsinddelingen skal udgaa. Den handler om Regimentsstaben, men isædedet for Regimentsinddelingen er der kommet Halvbrigadeinddelingen, og Halvbrigaden maa jo have en Stab, saa at efter min Mening maa denne Paragraf vedblive at bestaa. — Udringsforslagene under Nr. 69 og 70 ere berisfaldne. — Jeg gaar dernæst over til Udringsforslaget under Nr. 71, som handler om Bataillonens Rammer. Dette Udringsforslag kan jeg vel ikke ganske tiltræde, som det er, men med en ringe Modifikation finder jeg det i og for sig ganske antageligt. Der er saaledes kun 5 Premierlieutenanter, men paa den anden Side 5 Sekondlieutenanter, og endvidere er der kun 2 Stabssergenter. Isædedet for dette kunde jeg ønske 6 Premierlieutenanter, 3 Sekondlieutenanter og 4 Stabssergenter. I økonomisk Henseende vilde Forskjellen være aldeles ubetydelig, men jeg skal sige, hvorfor 5 Sekondlieutenanter er mindre heldigt. Det er, fordi man efter al Sandsynlighed ikke faar det Antal; thi jeg betvivler vel ikke, at de værnepligtige Befalingsmænds Antal vil blive væsentlig forøget, naar Afdgangen til at blive Befalingsmand bliver lettere; at vi altsaa ville faae baade flere Sekondlieutenanter og værnepligtige Korporaler, end vi have haft før, men faa mange Sekondlieutenanter, at vi skulde kunne faae 5 til hver Bataillon, og faa mange Korporaler, at vi skulde kunne faae 18 til hver Bataillon, betvivler jeg, at vi nogenstinde ville kunne faae. Jeg finder det derfor mere praktisk at konvertere to Sekondlieutenanter til een Premierlieutenant og endvidere 6—8 Korporaler til 2 Stabssergenter. Det vil have den store Fordel, at Rammerne blive væsentlig stærkere, og at man ikke gjør Regning paa værnepligtige Befalingsmænd, som man dog ikke vil faae. At nøies med to Sekondlieutenanter gaar ikke an; thi man vil, naar Hæren mobiliseres, bruge henimod 700, nemlig alene 683 ved Bataillonerne; man kommer til at mangle over Halvdelen. Har man derimod 3 Sekondlieutenantspladser i Fredstid og kan faae dem besatte, vil man faae omtrent det Tal, man trænger til. Selv om man nu, naar Antallet stiger til tre, skulde lade nogle af Sekondlieutenanterne gaa igjen til næste Aar, saa var det i og for sig ingen Ulempe, thi derved erhverve de en bedre Uddannelse og mere Erfaring; men at man virkelig har for Krigstilsælde uddannet det fornødne Antal Sekondlieutenanter, og at disse have haft Leilighed til at tjene og erhverve Erfaring og Øvelse, er absolut nødvendigt. Ganske vist kommer der senere et Udringsforslag, stillet af hele Udvalget, som